

Andet end misundelsesværdig. Jeg troer, at han vil komme i en meget uheldig Stilling; men dette maa man see bort fra, thi efter den Erfaring, man nu har, veed man, at enhver Mand, der bliver valgt til en Stilling, hvori han har med offentlige Sager at bestille, maa være belabet paa, at der dermed følger, ikke alene Ubehageligheder, men endog store Ubehageligheder. Derfor maa man imidlertid stille denne Mand saaledes, at hans, saavidt man formaaer at see, retfærdige og billige Afgjørelsesmaade kan faae den Indflydelse, den bør have; men det kan den efter min Formening ikke faae, naar han kun udgjør Tredieparten. Dette vilde vel i og for sig ikke have nogen stor Betydning, naar der var en anden Trediepart, som kunde staae ved Siden af ham, og som kunde siges at være aldeles uinteresseret i Spørgsmaalet, idet han hverken var Yder eller Nyder, men dette er ingeniunde Tilfældet her, og derfor kan jeg heller ikke finde mig tilfredsstillt ved det foreliggende Forslag. Jeg kan give min Stemme for dets Overgang til 2den Behandling, men naar der bliver Spørgsmaal om dets endelige Vedtagelse, som det nu foreligger, kan jeg ikke stemme for det. Det afgjør foreløbigt Spørgsmaalet paa en efter min Mening alt Andet end tilfredsstillende Maade, og man maa forudsætte og vide, at naar dette Spørgsmaal eengang er afgjort, ønsker man ikke i en nær Fremtid atter at tage det i sin Haand. Kan man ikke opnaae Andet, end hvad her foreligger, vil jeg foretrække at lade Spørgsmaalet henstaae uafgjort i nogen Tid endnu, indtil man kan komme til et bedre Resultat, men, forsaavidt dette skulde vedtages, vilde jeg ønske, at i alt Fald den af Communen valgte Mand kom til at staae ligeberettiget ligeoversfor Yderne som særlig Part, men ikke som Trediemand. Jeg finder, som sagt, Lovforslaget mindre helbigt, og jeg troer ikke, det vil have den allermindeste Indflydelse paa Capiteltaxtens høiere eller lavere Ansættelse, da vi maae gaae ud fra den Forudsætning, som vistnok ogsaa er rigtig, at Alle, der blive kaldede til at afgjøre Spørgsmaalet derom, vilde afgjøre det saa retfærdigt som muligt. Jeg finder det mindre helbigt, at Præsten skal staae som Part, men, forsaavidt dette skal bibehol-

des, er der saameget mere Opfordring til at lade ham komme ud af den uheldige Maade, hvorpaa han nu lønnes. Efter som Herredsfogderne blive mere og mere interesserede i Capiteltaxtens Ansættelse, om end ikke i saa høi en Grad som Præsterne, troer jeg, man dristigt kan overlade det til dem at afgjøre Sagen for Nydernes Vedkommende; thi jeg er fuldkommen overbevist om, at de ville gjøre, hvad der staaer i deres Magt, for at ramme det Rette, og man kan da overlade til Communerne for Ydernes Vedkommende at vælge Mænd, som jeg troer vilde have det Samme for Die. Under de nuværende Tidsforhold kan der vel ikke være stort Haab om at faae Forslaget gennemført i denne Session, naar man vil ændre det; det er desværre Noget, man i disse Dage saa ofte paaberaaber sig; men dette Hensyn bør dog ikke bevæge os til at gennemføre et Forslag, som vi ikke finde tilfredsstillende. Det er mig ikke om at gjøre at faae Sagen hurtigst muligt ordnet; men det er mig af Vigtighed, at vi træffe en nogenlunde beroligende og betryggende Afgjørelse, og spørger man mig, om vi opnaae en saadan ved det foreliggende Forslag, siger jeg: Nei. Jeg skal dog, som sagt, stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, og jeg skal bidrage, hvad jeg formaaer, til, at den kan blive ændret i den Retning, jeg ønsker det. Jeg vil da afvente dens Skæbne i denne Samling.

J. A. Hansen: Jeg skal kun kortelig udtale, at vi ved det nærværende Lovforslag efter min Mening ikke gjøre noget særdeles stort Fremskridt til det Bedre; men paa den anden Side anseer jeg det dog for et Fremskridt fra det Nuværende, og jeg vil derfor ikke bidrage til at flyde det bort. Jeg agter derfor at give Lovens min Stemme, da jeg forudsætter, efter de foreliggende Omstændigheder, at vi ikke kunne faae den igjennem den negang, saafremt vi gjøre Forandringer i den. Jeg er enig med de ærede Talere, der have udtalt, at man helst maatte lade Indberetningerne fra Underøvrighederne udgaae, naar man igjennem Communen gav Yderne en Ret til ligeledes at give deres Indberetninger, men jeg vil dog paa den anden Side sige, at jeg ikke kan til-